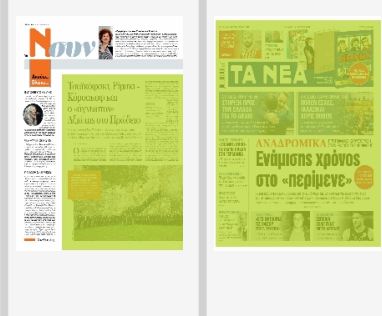

Τσαϊκόφσκι, Ρίμσκι - Κόρσακοφ και ο «άγνωστος» Αξιώτης στο Ηρώδειο

Πηγή: TA NEA Σελ.: 46-47 Ημερομηνία έκδοσης: 24-06-2022
Αρθρογράφος: Επιφάνεια 923.88 cm² Κυκλοφορία: 11760
Θέματα: ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Τσαϊκόφσκι, Ρίμσκι - Κόρσακοφ και ο «άγνωστος» Αξιώτης στο Ηρώδειο

Η αρχιμουσικός Ζωή Τσόκανου μιλάει για τις επιλογές στην απομινή εμφάνιση της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης, την οποία διευθύνει στο Ηρώδειο, στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών

ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΛΙΑΚΑ

Ο Γιώργος Αξιώτης γεννήθηκε στη Μαριούπολη της σημερινής Ουκρανίας το 1875 ή το 1876. Αυτός ήταν και ένας από τους βασικούς λόγους που το έργο του «Λυρικό ιντερμέτζο» (δι-ατίθεται δωρεάν στην Κρατική Ορχήστρα

Θεσσαλονίκης, σε μουσικολογική επιμέλεια Βύρωνα Φιδετζή) εντάχθηκε στη σημερινή συναυλία της ΚΟΘ, η οποία εμφανίζεται στο Ηρώδειο υπό τη διεύθυνση της Ζωής Τσόκανου, στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών. Οπως λέει η σημαντική αρχιμουσικός, «η επιδίωξή μας ήταν η σύνδεση των δύο χωρών σε αυτή την ιδιαίτερη

πολιτική συγκυρία. Πέρα όμως από αυτό, η μουσική του Γιώργου Αξιώτη αξίζει να βρίσκεται στο ρεπερτόριο των συμφωνικών ορχηστρών. Πρόκειται για έναν σύνθετη που προσφάτως ανακαλύψαμε. Είναι μια ιδιαίτερη και ξεχωριστή περίπτωση. Τα έργα του ανακαλύφθηκαν στα υπόγεια της ΚΟΘ σε κάποιες κούτες που

INFO

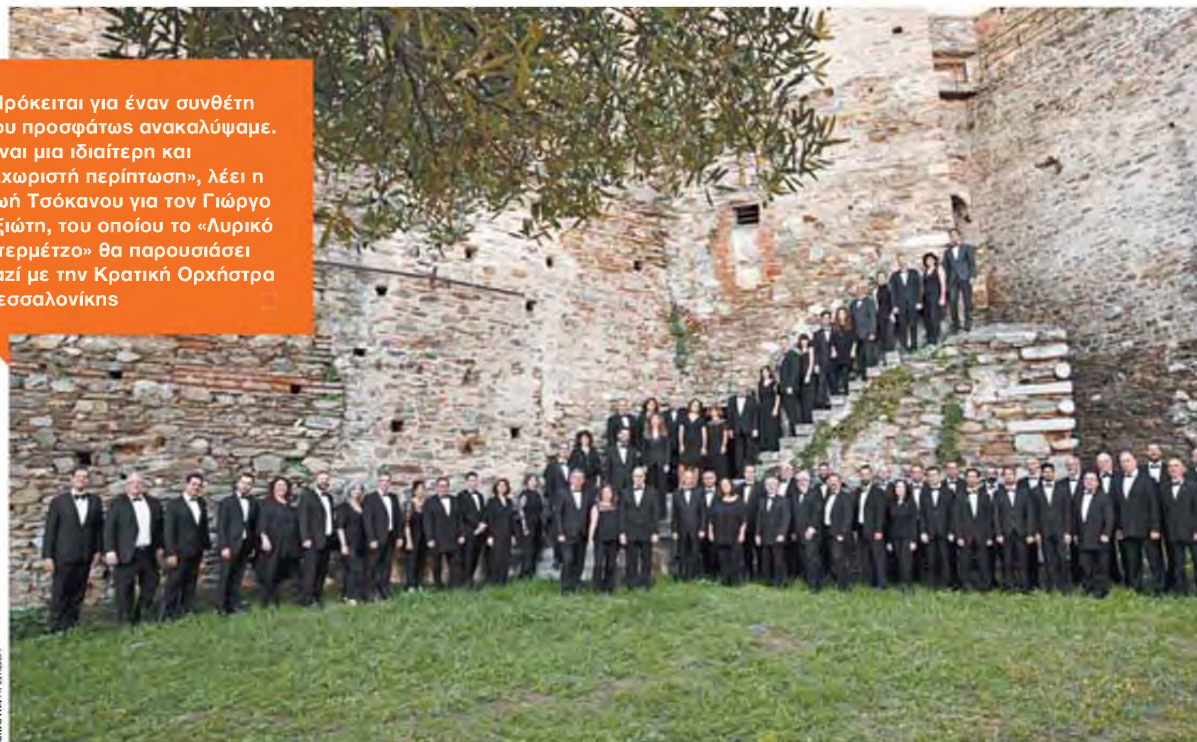
ΚΟΘ - Ζωή Τσόκανου
- Daniel Lozakovich,
Ωδείο Ηρώδου Απικού,
απόψε στις 21.00

έγραφαν πάνω “άχρηστα”. Από περιέργεια τις άνοιξε ο μαέστρος Βύρων Φιδετζής και βρήκε μέσα κάποια χειρόγραφα. Ετσι άρχισε όλη η

εργασία για να μπορέσουν τα έργα που εντοπίστηκαν εκεί, αντιγράφοντας τις παρτιτούρες, να παιχτούν».

Ο Γιώργος Αξιώτης υπήρξε από τους συνιδρυτές του Ωδείου Πειραιώς, αναλαμβάνοντας και τη διεύθυνσή του, ενώ παράλληλα εξέδωσε το περιοδικό «Κριτική», μαζί με τον συνάδελφό του Γεώργιο Λαμπελέτ. Είχε θέσει ως στόχο «την αναμόρφωση της μουσικής παιδείας στη χώρα». Αυτή η φιλοδοξία του προκάλεσε αντιπάθειες στο μουσικό κατεστημένο της εποχής και αποτέλεσε την αιτία της σχετικής σύντομης απόσυρσής του από το προσκήνιο. Αυτή η αποτέλεσμα να έχουν μείνει ανέκδοτα τα έργα του μέχρι πολύ πρόσφατα. Η περίπτωση του Αξιώτη έχει

«Πρόκειται για έναν συνθέτη που προσφάτως ανακαλύψαμε. Είναι μια ιδιαίτερη και ξεχωριστή περίπτωση», λέει η Ζωή Τσόκανου για τον Γιώργο Αξιώτη, του οποίου το «Λυρικό ιντερμέτζο» θα παρουσιάσει μαζί με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης

AMANTIA PROIZIADOU

απασχολήσει αρκετά κυρίως για τους λόγους τους οποίους αποσύρθηκε από την ενεργό μουσική δράση. Προσωπικότητες της εποχής του απέδιδαν αυτόν τον αποκλεισμό στον ιδιόρρυθμο χαρακτήρα του συνθέτη. Είναι αξιοσημείωτο ότι μόλις παίχτηκε έργο του Γιώργου Αξιώτη σε δημόσια εκτέλεση ο Λαμπελέτ είπε «χαιρετίζουμε με αληθινή χαρά την εμφάνισήν του νέου και εξ υπαιτιότητός του αργοπορήσαντος αγωνιστού εις την παλαιίστην της τέχνης».

Το έργο αυτό έχει τη δική του δύναμη γιατί, όπως λέει η Ζωή Τσόκανου, είναι διαμάντι. «Με λίγα μέσα ο Γιώργος Αξιώτης καταφέρνει να δημιουργήσει πολύ όμορφα πνοχρώματα. Χειρίζεται την ορχήστρα με έξυπνο τρόπο που νχει και λειτουργεί. Ο ήχος είναι ατμοσφαιρικός και λυρικός. Μια λυρικότητα που δίνεται από τα έγχορδα αλλά με πάρα πολύ ωραία μείξη χρωμάτων από την υπόλοιπη ορχήστρα. Δεν είναι ένα κλασικό λυρικό ιντερμέτζο. Έχει ξεσπάσματα ρυθμού που δίνουν έναν δραματικό χαρακτήρα στο έργο, το οποίο είναι πολύ σύντομο. Διάρκει μόλις έξι λεπτά. Η ΚΟΘ έχει παίξει αρκετές φορές και ένα άλλο έργο του Γιώργου Αξιώτη, το “Δειλινό”.
Εχουμε μπει

Ο σουνδός βιολονίστας Daniel Lozakovich

για τα καλά στο ύφος του έργου του. Στο μέλλον είναι στις επιδιώξεις μας να παρουσιάσουμε και άλλα έργα του».

ΤΣΑΪΚΟΦΣΚΙ, ΡΙΜΣΚΙ - ΚΟΡΣΑΚΟΦ.

Η ιστορία που θα αφηγηθεί η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης απόψε στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού συμπληρώνεται από το Κοντσέρτο για βιολί και ορχήστρα σε ρε μείζονα, έργο 35, του Pyotr Ilyich Tchaikovsky (1840-1893) και τη «Σεχραζάτ» (Η θάλασσα και το καράβι του Σεβάχ, Το παραμύθι του πρίγκιπα Καλεντέρ, Ο νεαρός πρίγκιπας και η νεαρή πριγκίπισσα, Η γιορτή στη Βαγδάτη και το ναυάγιο του καραβιού), συμφωνική σουίτα, έργο 35, του Nikolai Rimsky - Korsakov (1844-1908). «Το Κοντσέρτο παρουσιάστηκε το 1881, η “Σεχραζάτ” το 1888 και το έργο του Αξιώτη υπολογίζουμε στα τέλη του αιώνα. Και τα τρία έργα αφογκράζονται με έναν τρόπο την ίδια εποχή. Και οι τρεις συνθέτες βρίσκονται πάνω - κάτω στην ίδια εποχή, οπότε δημιουργείται μια ενιαία υφολογική ατμόσφαιρα».

Η αρχιμουσικός στέκεται και στον σολίστ της βραδιάς που δεν είναι άλλος από τον εξαιρετο σουνδό βιολονίστα Daniel Lozakovich. «Χωρίς να υπερβάλλω, πρόκειται για ένα φαινόμενο. Είναι ένα παιδί - θαύμα. Είχα την ευκαιρία να εργαστώ μαζί του ενόψει της προετοιμασίας της συναυλίας και πρέπει να πω ότι δεν δημιουργεί καθόλου την αίσθηση ότι είναι ένα παιδί 20 μόλις ετών. Έχει απίστευτη ωριμότητα στον ήχο του, στο πώς θα χειριστεί τον ήχο, το τέμπο και γενικά σε όλη τη διαμόρφωση της ερμηνείας του. Έχει ένα βάθος που δύσκολα το συναντάς σε τόσο νέους καλλιτέχνες. Είναι πολύ σίγουρος γι' αυτό που έχει να πει πάνω στη σκηνή και στον τρόπο που το προτείνει. Αλλά και ως άνθρωπος είναι απίστευτα συγκροτημένος».

